

**ЧРЕЗ
ВИСШИ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**

**ДО
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД**

Регистрационен индекс	Дата
11-06-139	27-02-2014

Ж А Л Б А

За ВАС по
Компетенцията
27.02.2014
[Signature]

от **ТАТЯНА ВАЛЕНТИНОВА ГРОЗДАНОВА-ЧАКЪРОВА,**
с ЕГН

от гр.

съдия в Софийски окръжен съд, Наказателно отделение

с адрес за призоваване:

Ч/с С.Хармич
28.02.14.
[Signature]

С Р Е Щ У

решение по протокол № 8/20.02.2014 година на ВСС,
т. 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.6 и 2.7

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

С решение по протокол № 36/19.09.2013 година, т. 14.1 и на основание чл. 189, ал.1, във връзка с чл. 180 от ЗСВ, Висшият съдебен съвет обяви конкурс за повишаване в длъжност и за преместване чрез събеседване на 5 (пет) свободни длъжности за съдии в наказателната колегия на Софийски апелативен съд.

Решението бе публикувано в ДВ, бр. 84/27.09.2013 година.

Р. Димитров
на сайта на ВСС
за конкурс за
допълнителни
28.02.14.
[Signature]

Конкурсът бе проведен в три последователни дни - от 10.12.2013 година до 12.12.2013 година, като последния ден конкурсната комисия обяви и резултатите от класирането на кандидатите, участвали в него.

С решение по протокол № 8/20.02.2014 година на ВСС, т. 2.1, 2.2, 2.3, 2.4 и 2.6 Висшият съдебен съвет повиши в длъжност съдия в Софийски апелативен съд съдиите Милена Георгиева Панева, Пламен Христов Дацов, Алексей Боянов Трифонов, Светла Бисерова Букова и Весислава Иванова Иванова, като с т. 2.7 прекрати гласуването за останалите кандидати, участвали в конкурса за повишаване и преместване в длъжност „съдия“ в Апелативен съд – наказателна колегия, сред които съм и аз, поради попълване на местата.

Оспорвам решението в посочените части, като считам, че то е постановено в противоречие с материалноправни разпоредби и при съществено нарушение на административно-производствени правила, тъй като проведеният съобразно приетите от Висшия съдебен съвет Правила за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи конкурс, е в нарушение на чл. 192, ал. 1 ЗСВ и е несъответен с целта, за чието постигане е прието изменението на чл. 188-193 ЗСВ (обн. ДВ, бр. 1/2011 година).

Съгласно стенограмата на 153-то заседание на 41-вото Народно събрание, проведено на 13.10.2010 година, в доклада на Комисията по правни въпроси е посочено, че внесеният на 10.09.2010 година от МС законопроект № 002-01-78 на ЗИДЗСВ цели укрепване на органите на съдебната власт чрез надлежен подбор на кадрите и осигуряване на тяхното развитие в съдебната система, като в тази връзка основните предложения за промени касаят атестирането на магистратите и конкурсите за първоначално постъпване в системата и за кариерното им израстване. Относно конкурсите се предлага такива да се провеждат както за първоначално постъпване, така и за израстване в съдебната система. Предвижда се отпадане на "така наречените конкурси чрез атестиране, тъй като те не са конкурси в истинския смисъл и не дават гаранции за подбор на най-добрите и достойни магистрати за съответната длъжност". Според комисията "в законопроекта е залегнало разбирането, че постъпването и израстването в съдебната система трябва да е свързано не само с наличието на определен юридически стаж и професионални качества, но и с притежаването на високи нравствени и морални качества".

В същия смисъл е и изказването на министър Попова, като представляваща вносителя - МС, според което законопроектът има и за цел

"подобряване на процедурите за постъпване в рамките на съдебната система, за оценка и кариерно израстване на кадрите в съдебната система".

Така, за постигане на тези цели, е изменен чл. 192, ал. 1 ЗСВ, според който конкурсната комисия провежда конкурса чрез събеседване с кандидатите по практически въпроси, свързани с прилагането на законите, а при определяне на резултата на всеки кандидат се вземат предвид оценката от събеседването и резултатите от проведените до момента периодични атестирания, въз основа на които се прави обща оценка за притежаваните от кандидата професионални качества.

Граматическото и логическо тълкуване на второто изречение в контекста на мотивите за извършеното изменение на чл. 192, ал. 1 ЗСВ сочи, че при преценяване професионалните качества на кандидата комисията трябва да има предвид цялата негова дейност от момента на назначаването му на магистратска длъжност до провеждането на обявения конкурс.

Приетите с решение на Висшия съдебен съвет по протокол № 9 от 07.03.2013 г. Правила за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи (Правилата) не са съобразени с преследваната от закона цел, те не дават гаранции за подбор на най-добрите и достойни магистрати за съответната длъжност, нито пък осигуряват предвидимо и съответно на легитимното очакване от всеки един магистрат с високи морални, нравствени и професионални качества кадрово развитие. В частност – с тези Правила, в частта им, касаеща кариерното израстване на магистратите, не са предвидени механизми, с които да може да се противодейства на субективизма, който поначало присъства в провеждането на който и да е конкурс, така че оценката на кандидата-магистрат да бъде максимално обективна. Така двояката цел, която си поставя ЗСВ - надлежен подбор на кадрите и осигуряване на тяхното развитие в съдебната система – е непостижима по отношение декларираната със закона сигурност за кариерното израстване на магистрата.

Какви са съображенията ми за тези изводи:

Според чл. 40, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от Правилата, при събеседването комисията оценява практическите познания на кандидатите в областта на материалното и процесуалното право, способност на кандидатите да боравят с нормативни актове, да извличат от тях необходимата информация, да вземат решения и да ги аргументират, нивото на обща правна култура, както и професионалния опит и делови качества. И докато

преценката по първите три критерия за оценка на професионалните качества на един кандидат комисията може да направи въз основа на представените шест съдебни акта и въпросите, които задава във връзка с тях, то преценката ѝ съгласно последния критерий - професионален опит и делови качества - е постижима единствено и само, ако нейните членове са запознати с резултатите от проведените периодични атестирания на кандидата. Така членовете на комисията ще придобият впечатление как магистратът е изпълнявал своята дейност през годините, какво е било като цяло качеството на актовете му, дали магистратът е изготвял тези актове в предвидените от процесуалните закони срокове, умее ли да води като съдия, например, съдебно заседание и спазва ли графика за разглеждане на делата, спазва ли правилата за професионална етика и т.н.

Това, обаче, не може да стане, тъй като според чл. 40, ал. 2 и ал. 4 от Правилата общата оценка на кандидата се формира като средноаритметична от оценката от събеседването, плюс оценката от последното периодично атестиране, приравнено на цифрова оценка съответно - 6, 5 или 4.

Никъде, в нито една от разпоредбите от чл. 29 до чл. 43, които касаят провеждането на конкурсите за повишаване на магистрати, Правилата не предвиждат кандидатът да бъде оценяван и от гледна точка на всички проведени периодични атестирания - за да може конкурсната комисия обективно да прецени действителния му професионален опит и делови качества. В този смисъл Правилата и в частност - разпоредбите на чл. 40, ал. 2 и ал. 4 от тях, са в пряко противоречие с чл. 192, ал. 1 ЗСВ.

На следващо място, ако така приетата от ВСС "балообразуваща" оценка на един магистрат от последната му периодична атестация е по-висока или по-ниска от тези по предходните му атестации, разпоредбите на чл. 40, ал. 2 и ал. 4 от Правилата ще го поставят или в привилегировано (при първата хипотеза) или в по-неблагоприятно (при втората хипотеза) положение в сравнение с другите кандидати, независимо от това дали ВСС като орган, в чиято компетентност е организирането на конкурсите, е предоставил на конкурсните комисии периодичните атестации на всеки един кандидат. Очевидно е, че и от тази гледна точка приетият от ВСС регламент за оценяване на кандидатите, като вътрешни правила по смисъла на чл. 13 АПК, е в противоречие с чл. 192, ал. 1 ЗСВ и не съответства на целите на закона - надлежен подбор на кадрите и осигуряване на тяхното развитие в съдебната система.

По-нататък в Правилата Висшият съдебен съвет свежда резултатите от периодичното атестиране единствено и само до комплексната оценка от него, което считам, че също е в противоречие с чл. 192, ал. 1 ЗСВ. Известно е, че комплексната оценка като общ сбор от оценките на

отделните общи и специфични критерии за атестиране на магистрата, се формира в зависимост от определени в Методиката за атестиране минимален и максимален брой точки - много добра (от 86-100 точки), добра (от 66-85 точки) и т. н. Очевидно е, че дори магистратите да са с еднакви комплексни оценки - например "много добра", при различен брой точки - например 86 точки при единия и 100 точки при другия - резултатите от периодичното им атестиране са също различни. И това е така, тъй като изпълнението на професионалните им задължения, обективизирано в общите и специфичните критерии за атестация, не е било еднакво.

На следващо място, както посочих по-горе, Правилата не отговарят на целите на ЗСВ, тъй като не съдържат механизми за преодоляване на субективизма при оценяването на явилите се на конкурс магистрати, така че оценката на кандидата-магистрат да бъде максимално обективна и по този начин да се постигне и целта на закона - сигурност за кариерното израстване на магистрата.

Такъв механизъм, например, биха могли да бъдат правилата, че оценката от събеседването ще се формира като средноаритметична след отпадане на най-ниската поставена оценка по всеки един от отделните критерии за оценяване, или пък – като средноаритметична след отпадане на най-ниската и най-високата оценка по тези критерии, като общата оценка на кандидата се формира от получената средноаритметична оценка от събеседването и оценка на резултатите от проведените до момента периодични атестирания, съобразена не глобално с комплексна оценка от атестирането, а с броя точките, определили тази комплексна оценка.

По изложените съображения считам, че проведеният съобразно приетите от Висшия съдебен съвет Правила конкурс за повишаване на съдии в наказателната колегия на Софийски апелативен съд е опорочен, тъй като не съответства на целите на ЗСВ, поради което и решението на ВСС по протокол № 8/20.02.2014 година на ВСС, т. 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.6 и 2.7 е материално незаконосъобразно.

Ето защо, **УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ, ВИ МОЛЯ**, след като се запознаете с цялата преписка по провеждането на конкурса за повишаване в длъжност на съдии в Наказателна колегия на Софийски апелативен съд, да се произнесете с решение, с което на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК

ДА ОТМЕНИТЕ на основание чл. 146, т. 4 АПК решение по протокол № 8/20.02.2014 година на ВСС, в т. 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.6 и 2.7

ДА ИЗПРАТИТЕ преписката обратно на Висшия съдебен съвет с указание за провеждане на нов конкурс, съгласно решение по протокол № 36/19.09.2013 година, т. 14.1 на Висшия съдебен съвет за повишаване в длъжност на съдии в наказателната колегия на Софийски апелативен съд при Правила, съобразени с нормите и целите на ЗСВ.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНИ ИСКАНИЯ:

1. МОЛЯ да задължите Висшия съдебен съвет да изпрати цялата преписка във връзка с проведения конкурс, включително индивидуалните протоколи на членовете на комисията, протокол-стенограмата, както и всички представени от Висшия съдебен съвет на конкурсната комисия документи, касаещи професионалните качества на кандидатите.

2. МОЛЯ да задължите Висшия съдебен съвет да представи доказателства за това кога и как на членовете на конкурсната комисия са предоставени всички периодични атестации на всеки един от участвалите в конкурса.

МОЛЯ да ми бъде дадена възможност след запознаване с преписката по конкурса да изложи и допълнителни доводи в подкрепа на жалбата.

ПРИЛОЖЕНИЕ:

1. Копие от жалбата за ВСС.
2. Копие от стенограмата на 153-то заседание на 41-вото Народно събрание, достъпна и на адрес <http://www.parliament.bg/bg/plenaryst/ns/7/ID/765>

ПОДПИСЪ